

Çeşme

Ayna Taşı: Yapı, anıt, çeşme vb. yerlere konan yazılı veya yazısız süslü taş levha.

Çeşme : Genellikle yol kenarlarında herkesin yararlanması için yapılan, borularla gelen suyun bir oluktan veya musluktan aktığı, yalaklı su hazinesi veya yapısı; pınar.

Bardaklık: Çeşmelerde bardak koymak için yapılmış küçük oyuklardır.

Çeşme Nişi: Çeşmelerde kemerin bulunduğu alan içinde kalan boşluk kısmıdır.

Çuvaldız: Su ölçme birimlerinden olan çuvaldız, bir masuranın dörtte biri ve lülenin on altıda biridir.

Kitabe: Çeşmenin üzerinde bulunan, yapım tarihi ve yapan kişinin yazdığı taş levha.

Kurna : Hamam ve banyolarda musluk altında bulunan, içinde su biriktirilen, yuvarlak, mermer, taş veya plastik tekne.

Lüle: Osmanlı döneminde kente verilen su birimini ölçmek için kullanılan ölçü birimidir. Lüle ayrıca çeşmelerin ayna taşına takılan suyun aktığı borudur.

Su Yalağı: Çeşmelerde suyun aktığı tekne ya da havuz bölümüdür.

Masura: Eskiden akarsu dağıtımında kullanılan bir ölçü birimidir ve lülenin 4/1 kadardır.

Musluk: Takıldığı boru veya kabın içindeki akışkanı, istenildiğinde akıtılabilecek bir düzende yapılmış açılır kapanır alet; burma.

Seki: Çeşmelerde oturup su içilen ve dinlenilen bölümdür. Oturulacak sedir biçiminde taş.

Çeşme Nişi

Kitabe

Musluk

Lüle

Kurna

Su Yalağı

Bardaklık

Ayna Taşı

Seki

Çeşmeler insanların günlük su ihtiyacını karşılamak için mahallelere ve yol kenarlarına yapılan önemli yapılardı. “Hayır eseri” sayıldıkları için özenle inşa edilir; üzerlerine kitabeler yazılır, taş işçiliği ve süslemeleriyle şehre estetik bir güzellik katan mimari eserler olarak görülürdü.

KENDİ ÇEŞMENİ
TASARLA ve BOYA

